

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Nowe spojrzenie na życie

Wydawca

Będąc na Filipinach często zatrzymywałam się, aby zastanowić się nad szczególnym zachowaniem drzewa bananowego. W odróżnieniu od innych drzew, które rozmnażają się za pomocą nasion, bananowiec, który w rzeczywistości jest palmą, usycha po kwitnieniu. Ale właśnie wtedy, gdy zaczyna więdnąć, tuż obok, niemal cudem, zaczyna rosnąć córeczka. Drzewo bananowe nie umiera, jeśli nie wytworzyło już nowego życia.

Zawsze jestem pełna podziwu, kiedy ponownie myślę o tym niezwykłym procesie, ponieważ sama natura mówi mi o aktywnej sile życia, o swojej energii, która nie może pozostać niewybuchowa, oraz o jego zdolności do regeneracji przed śmiercią. Więc można się zastanawiać, czym jest życie? Życie to światło, to nieprzerwany czas, to eksplodująca moc, istniejąca jako cud, który trzeba doceniać w każdej sekundzie, zwłaszcza w codziennej rzeczywistości. W rzeczywistości czasami jesteśmy zmuszeni przeżywać codzienność w szaleństwie, pozbawiając życie czasu potrzebnego do tego, by móc wstać, jak chleb przed upieczeniem. Dobre rzeczy wymagają odpowiedniej cierpliwości. Przeżywając nasze dni biegnące tu i tam, często zapominamy o prawdziwym celu naszego życia: dawaniu siebie, ponieważ tym, co nieświadomie kieruje nami, jest odpowiadanie na potrzeby innych. Dawanie z siebie oznacza przede wszystkim przyjęcie, a

następnie przyjęcie siebie, uznanie, że jesteśmy opiekunami Ducha Świętego w świecie. Oznacza to, że nasze słabości stają się mocne dla innych, jak drzewo bananowe. Oznacza to zatem umieranie i odradzanie się każdego dnia ze świadomością, że bez obecności bliźniego nasze życie nie miałoby sensu. Dlatego często czujemy się bezsilni w obliczu niepewności, naszych ograniczeń. Ale właśnie w tej właśnie bezsilności rozpoznajemy Boga, Chrystusa, który stał się człowiekiem, który przemienił bariery w strumienie pełne nadziei, nasze twarde serca w miękkie masło, nasze kajdany niewoli w girlandy, wszystkie nasze wątpliwości w pewność, wszystkie nasze pytania w odpowiedzi. Chrystus był człowiekiem wśród ludzi, opuścił nas i ciągle pozostawia nam widoczne znaki, takie jak bananowiec, który umierając daje życie innym.

Dlatego nie możemy żyć dla siebie, zamykać się w szalonym egoizmie, aby zaspokoić swoje potrzeby, ale jesteśmy wezwane do bycia darem dla innych. Wytrwanie w tej ludzkiej prawdzie, a tym bardziej w naszej chrześcijańskiej wierze, musi być właściwym spojrzeniem, do którego wzywa nas życie i ku któremu popycha nas Duch Święty.

Życie jest siłą, która każdego dnia daje nam nadzieję.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Spis treści

Wydawca

◇ Nowe spojrzenie na życie

Przestrzeń Zarządu Generalnego

◇ Międzynarodowe spotkanie ze świeckimi grupami ASC

Ze Świata ASC

◇ Świadectwa z Nowicjatu

◇ Idziemy w przyszłość z Maryją

◇ Szkoła Katechizmu juniorystek ASC

◇ Seminarium uaktualniające

◇ Covid-19 i urodziny

1	◇ Dzień Dziecka na obszarach wiejskich północnej Boliwii	9
2	◇ Ścieżka do obywatelskiego rajdu	11
	◇ Czas z aniołami na ziemi	12
3	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
5	◇ Fratelli Tutti – Rozdział 4	13
7	W Zgromadzeniu	
8	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	14
8	◇ Urodziny: Świętujemy życie	14
	◇ Wróciły do Domu Ojca	14

Spotkanie międzynarodowe ze świeckimi grupami ASC

We wtorek 22 maja s. Nadia Coppa, ASC, przełożona generalna oraz członkinie komisji przygotowawczej, s. Wiesława Przybyło i s. Maria Grazia Boccamazzo, były gospodyniami międzynarodowego spotkania online z przedstawicielami grup świeckich, które żyją duchowością Krwi Chrystusa w całym Zgromadzeniu. Brali w nim udział uczestnicy z Polski, Chorwacji, Indii i Stanów Zjednoczonych: 21 świeckich, 2 księży i 11 Adoraterek odpowiedzialnych za różne grupy. Celem spotkania była refleksja nad tym, jak świat świecki żyjący duchowością Krwi Chrystusa patrzy w przyszłość i przyjmuje ją; wsłuchiwanie się w ich pragnienia i oczekiwania dotyczące większej witalności misyjnej; zaangażowanie grup świeckich w proces wzrostu współodpowiedzialności za promowanie duchowości Krwi Chrystusa i jej misji jako znaku komunii w Kościele.

Refleksja s. Anny Marii Vissani przy współpracy księdza Mariano Piccotti i pani Fernandy Paolini pomogła nam odpowiedzieć na to pytanie.

Swoimi rozważaniami s. Anna Maria pomogła zebrać ziarna nadziei, które Krew Chrystusa zasiała w historii, a zwłaszcza w sercach ludzi w tym czasie przemian.

Pierwszym znakiem jest to, że wraz z pandemią ludzkość na nowo odkryła swoją kruchość. Technologia również okazała się niewystarczająca

do leczenia bólu i pokonania śmierci. Potrzebujemy szerszej wizji zakorzenionej w rzeczywistości w konkretności dnia dzisiejszego. Ponowne przebudzenie naszej niepewności sprawiło, że pojawiły się nowe nadzieje, zmuszając nas do ponownego spojrzenia na naszą skalę wartości.

Jesteśmy wezwane, aby nauczyć się żyć na nowo, cenić to, co już nie istnieje. Musimy projektować w przyszłość. Nie jest to jednak coś już przygotowanego, czy już istniejącego, ale coś, co trzeba codziennie tworzyć, pozostając otwartym na łaskę, na doświadczenie międzykulturowości komunii stworzonej przez Krew Chrystusa. W rzeczywistości, jak przypomina nam św. Paweł, przelana krew Chrystusa przechodzi przez granice i bariery, aby uczynić nas JEDNYM. Pomimo odległości, zaskakujące było usłyszeć i dotknąć, że różnice językowe, różne priorytety każdej kultury, głębokie pragnienia ludzkiego serca są takie same: pragnienie transcendencji, poszukiwania, ponieważ to, co daje radość i pokój, jest takie samo; czuć się kochanym przez Boga, którego nazywa się Ojcem.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Świadectwa z Nowicjatu

Pod koniec kanonicznego czasu międzynarodowego nowicjatu ASC w lutym ubiegłego roku, siedem nowicjuszek zaczęło marzyć o swoim okresie apostołskim, który rozpocznie się, gdy tylko pozwoli na to trzecia fala Covid-19, w niektórych wspólnotach ASC Regionu Włoch.

Od marca do kwietnia 2021 r. wszystkie przybyły do swoich wspólnot, aby przeżyć swoje pierwsze doświadczenie apostołskie. Na przyjęcie młodych kobiet w formacji wybrano wspólnoty z posługami edukacji i opieki społecznej: Ascoli Piceno, Instytut Przenajdroższej Krwi w Bari, Fiuggi, Portorecanati i Sora. Siostry, przygotowując się na przyjazd nowicjuszek, podjęły wyzwanie bycia dla nich miejscem życia siostrzanego, w którym będą mogły doświadczyć mocy charyzmatycznej i pasji ewangelicznej.

Niech ich słowa opowiedzą o tym doświadczeniu:

„W ciągu ostatnich dwóch miesięcy miałam okazję służyć starszym kobietom. Cieszę się, że pełnię tę służbę z całego serca i miłości, pomimo trudności językowych. Będąc z nimi doświadczam miłości, jaką Bóg okazuje całej ludzkości.

Codzienna wspólnota i modlitwa osobista pomagają mi cierpliwie wykonywać tę małą posługę i współpracować ze wszystkimi. Cieszę się też, że mam Siostry, które mnie zachęcają i uczą iść naprzód w moim życiu”.

Mary Priya - z Ascoli Piceno

„Byłam szczęśliwa z powodu ciepłego przyjęcia i radosnego ducha Sióstr, które nas przyjęły wśród siebie. Z powodu Covid-19 nie mogłam chodzić do pracy w szkole, ale mam możliwość przebywania ze starszymi kobietami. Czuję się szczęśliwa, że mogę być z nimi, służyć i dzielić się z nimi swoim szczęściem. Z Bożą pomocą i kilkunoma lekcjami włoskiego mogę przewyciężyć problem językowy. Ten czas i doświadczenie pomagają mi rozwijać się w misji. Jestem szczególnie wdzięczna Radzie Regionu Włoskiego, która zorganizowała to doświadczenie, które pomaga mi również poznać różne realia Zgromadzenia”.

Swarnalatha- z Ascoli Piceno

„Przyszłam do wspólnoty Fiuggi z otwartym i chętnym sercem, aby nauczyć się żyć głębiej, jak żyć w sposób kontemplacyjny i apostołski. Jestem naprawdę przepełniona radością z powodu świętego miejsca Acuto, które znajduje się w pobliżu Fiuggi. Mimo że mój włoski jest bardzo słaby, Siostry pomagają mi z całą swoją cierpliwością i miłością. Jestem tu szczęśliwa i czuję się jak w domu. Czuję, że to doświadczenie pomoże mi w przyszłości żyć jako Adoratorka.”

Padma - z Fiuggi

„To doświadczenie pomaga nam poznać i nauczyć się żyć jako Adorantka-Apostoła. Nasza wspólnota daje nam dobry przykład i cieszymy się miłością i współczuciem wszystkich Sióstr, dzięki którym czujemy się jak w domu. Jesteśmy wdzięczne Bogu za tę wspaniałą możliwość przebywania w tej wspólnocie i przeżywania tego apostołskiego czasu. Dziękujemy także Siostram, które wspierają nas w naszej podróży. Dzięki za to doświadczenie, które nam dałyście.”

Suchira e Biljana - cennej krwi w Bari

„Przyjęta z miłością i radością przez Siostry ze wspólnoty ASC z Porto Recanati, od razu poczułam się komfortowo. Przedszkole i posługa w parafii, a także różne prace domowe zabierają mi dni. Doświadczam, że jestem częścią rzeczy!”

Każdego dnia doświadczam piękna i bogactwa daru jakimi są Siostry i pomimo różnic i trudności, jakie można napotkać w dzieleniu życia, wszystkie jesteśmy solidnie zjednoczone w jednej Przenajdroższej Krwi.”

Romina - z Porto Recanati

„Jestem w Sora (FR) w moim pierwszym doświadczeniu apostołskim. Adorantki prowadzą tu przedszkole i szkołę podstawową, więc mam różne doświadczenia i doświadczam zainteresowania i radości. Dzieci, rodzice i nauczyciele byli bardzo gościnni. Jestem wdzięczna wspólnocie, która przyjęła mnie z taką miłością, dzięki czemu zawsze czułam się jak w domu. Modlę się, studiuje, pracuję, raduję się i odpoczywam z Siostrami i wzrastam w zrozumieniu ducha i historii Zgromadzenia”.

Martina - z Sora

S. Lucia Resta i S. Miriam De Michele, ASC

Z Maryją idziemy w przyszłość

W doświadczeniu pandemii wszystko wokół nas zamyka się, blokuje nas i zmienia nasze płaszczyzny wzajemnych relacji i oddziaływań. Jedną z takich płaszczyzn jest nasze wspólnotowe doświadczenie religijne. W dniach od 29 kwietnia do 2 maja 2021, Adoratorki Krwi Chrystusa Prowincji Wrocław miały swoje doświadczenie wspólnoty podczas Kapituły wyborczej. Po wieloetapowym rozeznaniu, skupieniu, modlitwie wybrały na najbliższe cztery lata, nowy Zarząd prowincjalny. Na przełożoną Prowincjalną została wybrana s. Ewa Kleps, a siostry Teresa Jaszczyszyn i Maria Grygiel zostały radnymi prowincjalnymi.

Doświadczenie wspólnoty wiary, modlitwy i stołu; troska o przyszłość prowincji i siostrzane dobre relacje to charakterystyka wyborczej sesji XV Kapituły Prowincjalnej. W procesie wyboru nowej struktury zarządu prowincjalnego, uczestniczyły, towarzyszyły i wspomagały: s. Nadia Coppa - przełożona generalna i s. Matija Pavić - radna generalna.

W tych dniach, na miarę ludzkich możliwości, w duchu wiary starałyśmy się rozpoznać i wypełnić Wolę Bożą. My robiłyśmy to co do nas należy, a Pan Bóg zaskoczył nas i obdarował swoimi darami. Nie chodzi tu, tylko o wybór poszczególnych osób. To czym obdarzył nas Ojciec niebieski było zupełnie czymś innym. Bóg w swojej nieograniczonej miłości, miłosierdziu i hojności przygotował dla nas „dwie prywatne audiencje” u Maryi z Jasnej Góry.

Wszystko zaczęło się od zwyczajnego wydarzenia w dniu 27 kwietnia. Zaraz po przylocie do Polski nasze siostry z zarządu generalnego zatrzymały się we wspólnocie ASC w Częstochowie, która znajduje się 4 km od Czarnej Madonny, czyli w cieniu Jasnej Góry. Ponieważ te wszystkie przyjazdy, spotkania i cała kapituła zanurzają się w pandemicznych ograniczeniach, nasze siostry z Rzymu nie mogły uczestniczyć w mszy świętej w Kaplicy Cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Do jasnogórskiej kaplicy mogło wejść tylko 20 osób. Nasze siostry w strugach zimnego wiosennego deszczu ustały na zewnątrz kaplicy i patrzyły na obraz Matki Bożej przez telebim. Po mszy świętej udało się „tajnym przejściem” im wejść na chwilę do kaplicy i spojrzeć w oczy Matki Bożej. Potem wszystko potoczyło się według wspaniałej reżyserii Boga. W tym czasie, gdy Siostry jeszcze nie powróciły z Jasnej Góry do wspólnoty, zadzwonił do nas ojciec Dariusz Nowicki - paulin posługujący na Jasnej Górze i zaprosił naszych gości z Rzymu i nas, na mszę świętą sprawowaną następnego dnia o godzinie 8.00, w Kaplicy przed obrazem Czarnej Madonny. Tak więc s. Nadia i s. Matija, a także i siostry ze wspólnoty zostały zaproszone przez Matkę Bożą na audiencję, która trwała jeszcze poza mszą świętą. Po prostu można było w spokoju, w bliskości i ciszy spojrzeć w oczy Matki Bożej Częstochowskiej. Takie chwile dla pielgrzymujących do tego miejsca są po prostu okolicznościowym cudem – miejsca i czasu.

W oczekiwaniu na wejście do kaplicy sr. Nadię i sr. Matiję przywitał o. Arnold Chrapkowski OSPPE - przełożony generalny Zakonu paulinów. Było to sympatyczne i zaskakujące, a nade wszystko bardzo serdeczne, miłe i nieoczekiwane spotkanie bratersko- siostrzane.

Podczas trwania naszej kapituły wyborczej, nasze plany, zamiary i rozeznania zostały powierzone Maryi podczas wieczornej modlitwy na Jasnej Górze. Codziennie od 8 grudnia 1953 roku, o godzinie 21.00 odmawiana jest tam modlitwa, którą nazywa się Apel jasnogórski.

Apel jasnogórski jest wieczorną modlitwą kierowaną do Maryi, Królowej Polski i Matki Kościoła w intencji Ojczyzny i Kościoła. Tak więc 30 kwietnia 2021 roku, wszyscy uczestniczący w tej modlitwie na Jasnej Górze, w Polsce i poza jej granicami, modlili się za uczestniczki naszej

kapituły i całe nasze Zgromadzenie – za każdą Adoratorkę Krwi Chrystusa. Zostałyśmy w tych modlitwach przedstawione Bogu za wstawiennictwem Maryi Królowej Polski.

Ponieważ nasz Pan i Oblubieniec, bardzo nas kocha, dlatego cuda spotkania z Matką Bożą się jeszcze nie skończyły dla nas w tym momencie.

Dzień 3 maja w Polsce jest świętem państwowym i uroczystością w kalendarzu liturgicznym. Jest to dzień wolny od pracy. 3. go maja jest również, w kalendarzu liturgicznym w Polsce obchodzona jest Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, która nawiązuje do ważnych dla Polaków wydarzeń: obrony Jasnej Góry w czasie szwedzkiego potopu i do ślubów króla Jana Kazimierza, w których powierzył królestwo opiece Matki Bożej, a także do uchwalenia Konstytucji 3 Maja. W tym roku, obchodziliśmy 230 rocznicę ogłoszenia Konstytucji, która była drugą ustawą zasadniczą na świecie. (Pierwsza była w Stanach Zjednoczonych Ameryki - 1787).

3 maja 2021 roku, w kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej, o godz. 8.45 siostry Adoratorki Krwi Chrystusa, zgromadziły się na kolejnym spotkaniu z Maryją Matką w jasnogórskim Sanktuarium.

Tym razem wszystkie byłyśmy zaproszone do najbardziej wewnętrznej części kaplicy. Wszystkie patrzyłyśmy bez barier krat, w oczy naszej Matki i Królowej. „Córki” przyszły do Matki, aby dziękować za zarząd prowincjalny kończący swoją posługę władzy i zawierzyć Maryi nowo wybrany zarząd i całą prowincję Wrocław.

Ojciec Dariusz podczas mszy świętej złożonej w naszej intencji, modlił się i wzywał wstawiennictwa Maryi z Jasnej Góry i św. Marii De Mattias. A my w modlitwie wiernych prosiliśmy Maryję o łaskę wierności charyzmatowi danemu św. Marii De Mattias; o łaski potrzebne dla nowego zarządu, o nowe powołania do naszego Zgromadzenia, o odwagę do nowych wezwań apostolskich, o Niebo dla naszych zmarłych sióstr i o to, aby wszyscy ludzie odkryli, doświadczyli i pokochali Krew Chrystusa. Na zakończenie Mszy świętej, s. Ewa Kleps – przełożona prowincjalna, zawierzyła Maryi nowo wybrany Zarząd prowincjalny; całą naszą prowincję; każdą siostrę; wszystkie wspólnoty; wszystkich naszych współpracowników, Stowarzyszonych i dobroczyńców; wszystkie

posługi apostolskie; relacje we wspólnotach; wszystkie osoby, które od nas odeszły i które do nas przyjdą; Oddała Maryi naszą historię, teraźniejszość i przyszłość. Wszystko co mamy i czym żyjemy powierzyła Maryi – Królowej Nieba i

Ziemi. Prosiła Maryję o dar umiłowania Ewangelii, abyśmy z sercem wolnym od złości i nienawiści, mogły nieść wszystkim prawdziwą radość i prawdziwy pokój, które przychodzą do nas przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Na koniec Eucharystii, ojciec Dariusz na ręce Przełożonej Generalnej i nowo wybranego zarządu złożył życzenia, aby Prowincja Wrocław się rozwijała, i aby siostry w duchu otwartości i wierności posługiwały Panu Bogu.

S. Gabriela Janikula, ASC

Szkoła Katechizmu juniorek ASC

Dziękujemy Bogu za dar Św. Marii De Mattias, naszej Założycielki, której marzeniem jest kontynuowanie w Regionie Tanzania Misji Katechetycznej, która odbyła się w Szkole Podstawowej im. Marii De Mattias w Wiosce Nadziei.

W liście do s. Berenice Fanfani (18 grudnia 1949 r.) nasza Założycielka mówi: „Płakałam [...] z powodu mojego pragnienia ujżenia Ciebie razem ze mną w nauczaniu dziewcząt dróg Pana [...] Obudźmy naszą wiarę, moja droga córko, uwierz mi”.

Celem tej misji jest pomóc dzieciom doświadczyć i umocnić się w wierze, aby poznać i kochać Boga oraz kochać wszystkich ludzi, aby każdy mógł osiągnąć cel życia chrześcijańskiego,

świętość.

Dzieci bardzo cenią naszą obecność. To, czego uczymy, jest jak ukryty skarb w polu lub drogocenna perła Ewangelii dla ich życia. W ten sam sposób nauczyciele są zaproszeni do udziału w formacji, aby pomóc im poznać samych siebie i być bardziej efektywnymi w formacji. Dzisiaj rodzice często nie zwracają uwagi na formację. W rzeczywistości ze względu na obowiązki zawodowe nie spędzają dużo czasu ze swoimi dziećmi. Dlatego nasza misja jako ASC w dzisiejszym społeczeństwie jest wielkim wkładem w dzisiejsze pokolenie.

S. Joanita Emanuel, ASC

Seminarium uaktualniające

My Adoratorki misyjne w Mozambiku uczestniczyłyśmy w seminarium w dniach 19-20 kwietnia. Tematem przewodnim było rozwijanie praw matek i dzieci. Formatorami byli pracownicy socjalni działający w regionie, a uczestnikami administratorzy ośrodków przyjmowania dzieci, osób starszych, niepełnosprawnych i uchodźców

Było to seminarium aktualizujące dane statystyczne do uwzględnienia w przypadku osób niepełnosprawnych, a także zawierało część praktyczną dotyczącą sposobu wypełniania formularzy, także formularzy cyfrowych. Zostało to przyjęte przez wszystkie ośrodki socjalne dla młodzieży w wieku od noworodków do 18 roku życia, a także ośrodki dla osób starszych. Wszyscy ci, których przyjmujemy w naszych ośrodkach, powinni być uwzględnieni w statystykach i dlatego jesteśmy wezwani do wskazanych sytuacji normalności i tych z niepełnosprawnością.

W kursie uczestniczyli również miejscowi kierujący stacjami i miejscowi pracownicy, dzięki czemu projekty zostały ukończone i zrealizowane na czas. Seminarium odbyło się w centrum dzielnicy Mafuiane. Przybyły także siostry z innych zgromadzeń i wielu świeckich. Nie wszystkie dystrykty były w stanie uczestniczyć z powodu ograniczeń pandemicznych.

S. Giovana Amu, ASC

Covid-19 i urodziny

Doktor Nelson jest naczelnym lekarzem naszego okręgu Namaacha. Pomimo wyzwań pandemii wymyślił oryginalny sposób, by podziękować Panu w jego 40. urodziny. Zastanawiał się, z kim mógłby świętować swoje urodziny, ponieważ publiczne zgromadzenia nie są dozwolone, a tym bardziej dla lekarza zajmującego się zdrowiem mieszkańców jego okręgu. Doktor Nelson postanowił dać prezent starszym osobom z Mafuiane Center, świętując razem z nami i jego rodziną. Na zdjęciu kroimy ciasto. Siostra Giovanna i ja wzięłyśmy udział w uroczystości, która odbyła się 17 marca.

S. Flaviana Alfred, ASC

Dzień Dziecka na obszarach wiejskich północnej Boliwii

Przyjaciele i współpracownicy Gonzalo Flores, Magda Navia i ja wyruszyliśmy bladym świtem 12 kwietnia w Betsy, naszą 20-letnią Toyotą Land Cruiser, na czterodniową wycieczkę duszpasterską do Camata, obszaru na północy część departamentu (lub stanu) La Paz w Boliwii.

Jechałam ze „strzelbą” z przodu z Gonzalo, który widzi tylko jednym okiem, a słyszy jednym uchem. Moim zadaniem było rzucanie chleba po drodze chudym psom, które pasą lamy, alpaki i owce, a także ogłaszanie zbliżającego się niebezpieczeństwa – spadające kamienie na drodze, zwierzę, które zaraz wyskoczy, pojazd jadący na ślepych zakręcie.

Pokonaliśmy Altiplano, wysoki płaskowyż, na którym Andy są najszersze, ale gdy wjechaliśmy w góry, a potem zanurzyliśmy się w dolinie, mgła zmieszana z deszczowymi chmurami pogorszyła naszą widzialność. Szliśmy do 16tej, nie zatrzymując się nawet na posiłek, żeby jak najlepiej wykorzystać światło dzienne.

Potem nagle usłyszeliśmy, a potem zobaczyliśmy lawinę błotną. Wodospad sięgający kilku tysięcy stóp zmył większość drogi, pozostawiając błoto, które uniemożliwiało dalszą jazdę.

Kilka kolejnych pojazdów, w tym autobus, wkrótce podzieliło nasz los. Nawet przy podwójnej przyczepności żaden pojazd nie mógł objechać ani przebić się przez gruz. Moje serce przeżywało

szczególnie z powodu pasażerów autobusu. Ten obszar wiejski nie ma elektryczności, telefonu komórkowego ani dostępu do Internetu, hoteli, restauracji ani sklepów i nikt nie dojedzie nigdzie przez dzień lub dwa, z wyjątkiem powrotu.

Marumpampy, jednej z około 18 małych wspólnot w okolicy Camata. Tam liderka duszpasterstwa Doña Marina zaprosiła nas na limonki, awokado i banany ze swoich drzew, świeżo mieloną kawę i gorącą pękniętą kukurydzę.

Następnego dnia był Boliwijski Dzień Dziecka, dzień, którego dzieci oczekują prawie tak samo jak Boże Narodzenie. Przynoszą swoje kubki z domu do szkoły w oczekiwaniu na otrzymanie gorącej czekolady.

Doña Marina dostarczyła gorącą czekoladę, a my z Salud Integral, naszego wielofunkcyjnego centrum w La Paz, dostarczyliśmy ciasteczka. Każde z 40 dzieci z klas podstawowych Marumpampy otrzymało również przybory szkolne. Na wsi dzieci cenią sobie ołówki i notes. Nie przyjmują takich prezentów za pewnik.

W ciągu następných trzech dni odwiedziliśmy również szkoły w społecznościach wiejskich Camata, Tipuaya, Quiñuaya, Llallahuati, Millisi i Coasi, gdzie kontynuowaliśmy obchody Dnia Dziecka. W większości tych obszarów wiejskich dzieci chodzą do szkoły tylko do czwartej lub piątej klasy. Tylko Camata i Marumpampa mają liceum. Teraz jednak Salud Integral zorganizował

czterem najlepszym studentom kontynuację studiów na uniwersytecie w La Paz. W zamian co tydzień dają osiem godzin prac społecznych.

Oprócz modlitwy, zabawy i świętowania z dziećmi, spotykaliśmy się również z dorosłymi, zastanawiając się, jak możemy być wierni naszemu powołaniu jako Kościoła, Ciała Chrystusa, kiedy ksiądz może przyjść tylko raz lub dwa razy w roku.

Czy mówiłam, że cieszę się, że wróciłam do Boliwii? W rzeczy samej!

S. Ann Fearday, ASC

Ścieżka do rajdu obywatelskiego

Siostry Esperanza Razura i JoAnn Mark dołączyły do wydarzenia, które zaprosiło publiczność do poznania historii walki i sukcesu naszych sąsiadów imigrantów.

Siostra JoAnn przemawiała na rzecz kompleksowej reformy imigracyjnej podczas wydarzenia sponsorowanego przez Społeczność Sunflower „Mapa drogowa do wolności” 8 kwietnia w Evergreen Park w Wichita. Tematem była Ścieżka do Obywatelstwa, a wydarzenie jest częścią ogólnokrajowych wysiłków mających na celu uświadomienie wszystkim, że potrzebna jest ścieżka do obywatelstwa.

Przekaznik w całej Ameryce rozpoczął się 17 marca w stanie Waszyngton. Kończy się w Waszyngtonie 1 maja.

Siostra JoAnn jest członkiem zarządu Sunflower Community Action.

Wśród innych mówców znaleźli się duchowni, członkowie rad miejskich, komisarze hrabstw, beneficjenci DACA, imigranci i rzecznicy społeczności.

Cheryl Wittenauer

Czas z aniołami na ziemi

Byłam, dla mojego doświadczenia, w Swanthana, instytucie dla dzieci o ograniczonych zdolnościach, prowadzonym przez siostry Camilianki. To była dla mnie wspaniała okazja, by służyć dzieciom upośledzonym umysłowo i fizycznie przez trzy tygodnie podczas tej pandemii korony. To było wzbogacające doświadczenie, które mogę pielęgnować przez całe życie.

Dziękuję Bogu, że dał mi tę wspaniałą okazję do przebywania z dziećmi i służenia im. Choć było mi trochę trudno karmić je, kąpać, sprzątać i zaspokajać wszystkie ich potrzeby higieniczne w

początkowych dniach, powoli dzięki łasce Bożej i dobrej woli zaczęłam cieszyć się służeniem im i przebywaniem z nimi.

W placówce jest 45 dziewczynek, dzieci w wieku od 1 roku do 20 lat, większość z nich jest niesprawna fizycznie, a nieliczne umysłowo, muszą całkowicie polegać na innych. Istnieje pięć siostr z 15 pracownikami i dorosłymi dziećmi, które służą opiece nad innymi dziećmi. Po porannym odświeżeniu mają sesję fizjoterapeutyczną. Uczylałam piosenek, prac rzemieślniczych i plastycznych, prowadziłam gry i opowiadałam im historie biblijne. Odmawialiśmy z nimi różaniec i prosiliśmy o wstawiennictwo Matki Marii.

To było dla mnie naprawdę wielkie uświadomienie sobie, że o ileż bardziej powinnam być wdzięczna Bogu, bo On pobłogosławił mnie wszystkim. To nie ja ich uszczęśliwiałam, ale to oni nauczyli mnie, jak być szczęśliwym nawet pośród trudności. Nawet jeśli nie są w stanie chodzić, rozmawiać i poruszać się, pomagali sobie nawzajem, jak mogli. Byli jednym sercem i umysłem, że potrafili wyczuć potrzebę każdego. Byłam pod wielkim wrażeniem, widząc ich postawę pomagania sobie nawzajem i szerzenia szczęścia dookoła. Wraz z tym pięknym doświadczeniem mam wystarczająco dużo czasu, aby spędzić z Panem i uwewnętrznić każdy incydent w świetle Ducha Świętego.

Jestem wdzięczna s. Manjuszy, mojej formatorce, za wybranie tego miejsca dla mnie, aby służyć dzieciom o ograniczonych zdolnościach i dzielić się z nimi miłością Bożą. To doświadczenie dało mi wspaniałe przesłanie, że mimo moich ograniczeń wciąż mogę wnieść coś dla dobra innych. Widziałam w każdym z nich anioła na ziemi cierpiącego jednocześnie promieniującego szczęściem i radością na tym świecie.

Reshma, Postulantka

Fratelli Tutti – Rozdział 4 **Serce otwarte na cały świat**

Kontynuując nasze rozważania na temat Marii De Mattias i sposobów, w jakie zaprasza nas dzisiaj, abyśmy żyli według wartości Fratelli Tutti, ponownie przyjmujemy jako punkt wyjścia przewodnik do tego rozdziału przygotowany przez Biuro Maryknoll do spraw Globalnych. Przypomina nam, że tutaj Papież Franciszek mówi o „moralnych i społecznych implikacjach posiadania „serca otwartego na cały świat”.

Franciszek mówi o przyczynach imigracji i bardzo realnych potrzebach imigrantów po dotarciu do nowych brzegów. Mówi, że narody o otwartych sercach chętnie przyjąłby ich i zintegrowały z nową kulturą, doceniając bogactwo ich istot i osobiste uzdolnienia, które wnoszą do nowego domu. Mówi również o znaczeniu współpracy narodów w trosce o siebie nawzajem, niezapominając o potrzebach lokalnych w konfrontacji z rzeczywistymi potrzebami globalnymi lub odwrotnie. Wzywa wszystkich, aby wyrzeli poza granice własnego narodu lub regionu i objęli całym światem swoim sercem, tak jak czyni to Bóg.

Kiedy patrzymy na naszą Marię, widzimy to samo serce, otwarte na bardzo realne potrzeby wszystkich wokół niej, zarówno proste, jak i złożone potrzeby mieszkańców Acuto i okolicznych miasteczek i wsi. Jednocześnie słyszymy, jak mówi, że „wszyscy są warci Krwi Chrystusa”. Nie tylko ludzie, których znamy, ci, z którymi czujemy się dobrze, ale całe Boże Stworzenie, nawet to, które sprawia, że czujemy się

niekomfortowo, wzywa nas do „więcej”. Serce Marii było sercem Boga; zostało nauczone i uformowane przez jej czas przed Ukrzyżowanym. Tam, w szkole krzyża, nauczyła się wszystkiego, czego potrzebowała, aby odpowiedzieć na każdą potrzebę, wezwanie i pragnienie swego „drogiego bliźniego”.

Jak pisałam w refleksji nad Rozdziałem 2, nie możemy zrobić mniej. My, którzy dzielimy charyzmat Marii De Mattias i duchowość Krwi Chrystusa, jesteśmy wezwane do bycia bardzo obecnymi wobec potrzeb lokalnych, tu i teraz. Jednocześnie jesteśmy wezwane, aby zawsze widzieć znacznie szerszym wzrokiem. I nie tylko widzieć, ale także reagować w sposób, który może nas rozciągnąć nawet bardziej, niż kiedykolwiek myślałyśmy, że to możliwe, dla dobra całej ludzkości i całego stworzenia. W razie potrzeby musimy mówić prawdę do władzy, zawsze informowane i kształtowane przez Słowo Boże, które zaprasza nas do widzenia, słuchania i odpowiadania na potrzeby wokół nas proroczymi sercami i głosami. Wiedząc, że nie możemy zrobić tego same, niezbędne jest znalezienie sposobów na współpracę z innymi.

Kiedy zastanawiasz się nad słowami papieża Franciszka: „Prawdziwa wartość różnych krajów naszego świata jest mierzona ich zdolnością myślenia nie tylko jako kraju, ale także jako części większej rodziny ludzkiej”, **co widzisz jako swój udział w urzeczywistnieniu tego w kraju, w którym mieszkasz?**

W jaki sposób Bóg i Maria zapraszają was do bardziej otwartego serca, takiego, które obejmuje wszystko, takiego, które daje bez liczenia kosztów, takiego, które jest gotowe i chętne do przewodzenia i zachęcania innych w proroczy sposób, aby wszyscy mogli naprawdę stać się jednym?

Kalendarz Zarządu Generalnego

28 maja - 4 czerwca: S. Bridget Pulickakunnel i S. Wiesława Przybyło odwiedzają siostry w Albanii.

10 czerwca: S. Nadia wraca z Manaus, Brazylia.

15 czerwca: wspólne spotkanie rad (Region Stanów Zjednoczonych i ASC w Boliwii).

24 czerwca: wspólne spotkanie rad (Region Włoch i ASC w Argentynie, Filipiny, Hiszpania).

25 czerwca: sesja Poszerzonej Rady Generalnej, spotkanie online.

Urodziny: Świętujmy życie

40te urodziny

S. Saroja Gantepogu 03/06/1981 Indie

50te urodziny

S. Domenica Scalera 19/06/1971 Włochy

80te urodziny

S. Elisabeth Huber 01/06/1941 Schaan

S. Helen Moore 03/06/1941 USA

S. Barbara Croom 23/06/1941 USA

90te urodziny

S. Anna Di Donato 01/06/1931 Włochy

S. Marita Toenjes 16/06/1931 USA

Wróciły do Domu Ojca

1/05/2021 **María Mossa** Włochy/Argentyna

9/05/2021 **Veneranda De Marchis** Włochy

15/05/2021 **Maria Nalvina Paolini** Włochy

16/05/2021 **Maria Baldassarre** Włochy

19/05/2021 **Bernita Marie Leiker** USA

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adorarki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXIII, Wydanie 6, czerwiec 2021

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Diana Filoni

Tłumaczenie:

S. Cecilija Milković - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki